

Mieczysław Fogg

Dzisiaj obchodzimy 119. rocznicę urodzin polskiego artysty Mieczysława Fogga. Od lat 30. do lat 80. XX wieku był chodzącą legendą polskiej sceny muzycznej. W latach powojennych był wyznacznikiem przedwojennej elegancji, szyku i uroku osobistego.

Mieczysław Fogg (a w zasadzie Mieczysław Fogiel) urodził się 30 maja 1901 roku w Warszawie. Jego ojciec Antoni (maszynista kolejowy) marzył o inżynierskiej karierze syna. Spełniając marzenia ojca, zatrudnił się Warszawskiej Dyrekcji Polskich Kolei Państwowych. Jednocześnie rozwijał swoje pasje muzyczne, śpiewając w chórach parafialnych. Na próbie w kościele św. Anny dostrzegł go i usłyszał Ludwik Sempoliński i skierował na naukę do warszawskiego Wydziału Wokalistyki Szkoły Muzycznej im. Fryderyka Chopina. By dorobić na lekcje śpiewu zatrudnił się jako klakier w warszawskiej operze. Jego pierwszy solowy występ, w trakcie którego wykonał kilka arii operowych, odbył się w 1928 r. Potem związał się z Chórem Dana.

Pierwszych nagrań płytowych Fogg wraz z chórem dokonał w 1929 roku. Kontrakt na wyłączność nagrywania swego głosu przez wytwórnię Syrenę - Electro, odnawiał od 1930 r.,

aż do wybuchu wojny. W 1937 roku zwyciężył w ogólnopolskim plebiscycie słuchaczy Polskiego Radia na najpopularniejszego piosenkarza. Ustanowił też przedwojenny rekord na największą ilość sprzedanych płyt.

W dwudziestoleciu międzywojennym płyta z nagraniem "To ostatnia niedziela" - najsłynniejszą piosenką Fogga, rozeszła się w ilości 100 tysięcy egzemplarzy. Mieczysław Fogga był pierwszym polskim artystą, który wystąpił w telewizji.

W pierwszych dniach Kampanii Wrześniowej występował dla wojska. „1 września zadzwoniła do mnie Hanka Ordonówna: - Mieczu - mówiła do mnie podnieconym głosem - idziemy śpiewać na dworce, dla rannych żołnierzy! [...] Gdy tylko na dworzec zajeżdżał pierwszy pociąg z rannymi, zaczęliśmy chodzić od wagonu do wagonu,

śpiewając piosenki. Żołnierze, często w bandażach, byli utrudzeni, ale nie tracili ducha. - Nie damy się! - wołali" (Mieczysław Fogg, „Od palanta do belcanta”).

W czasie wojny, za zgodą Polskiego Państwa Podziemnego, występował w kawiarniach okupowanej Warszawy, by podnieść warszawiaków na duchu. Nie spodobało się to Niemcom. Został aresztowany i przesłuchiwany, a potem ostrzeżony, że Gestapo nadal ma go „na oku”. Nękanym, zarzucił śpiewanie w kawiarni i został kelnerem. W czasie powstania budował barykady, a potem śpiewał na nich „ku pokrzepieniu serc” powstańcom i ludności cywilnej. Podczas okupacji ukrywał swoich żydowskich przyjaciół, za co otrzymał, na rok przed śmiercią medal i tytuł Sprawiedliwego wśród Narodów Świata.

Po wojnie otworzył kawiarnię „Cafe Fogg”(którą był zmuszony zamknąć z przyczyn zdrowotnych) i wytwórnię płyt „Fogg Record”. Jeździł też w trasy koncertowe po całym świecie i uważa się, że dał 16 tysięcy koncertów.

Nagrał 2 tysiące utworów, a jego płyty sprzedały się w ilości 25 milionów egzemplarzy na całym świecie. Mieczysław Fogg ostatni raz publicznie wystąpił w 1988 roku.

Zmarł 3 września 1990 roku w Warszawie, został pochowany na cmentarzu Bródnowskim.